

RAPPORT FRA FORSØK MED EGNEMASKIN MED M.S «VALANES» T-30-K I 2 MÅNEDER
I FØRSTE HALVDEL AV 1972.

Av Hans Edvard Olsen

Rapporten er utarbeidet etter opplysninger av skipperen på m.s. «Valanes», herr Øivind Nilsen.

Toktbeskrivelse:

Formålet med forsøket var å fortsette utprøving i Nord-Norge av det mekaniske linesystemet som tidligere var forsøkt om bord i m.s. «Saltstein». Til formålet ble det innkjøpt et komplett sett Mustad Autoline System bestående blant annet av følgende:

Splittemaskin komplett med hydraulisk aggregat og manøverenhet, egnemaskin av Trios fabrikk, krokrenser, avskraper og magasin for opphenging av kroker.

Systemet ble utprøvet om bord på m.s. «Valanes», et linefartøy på 94 fot med 510 HK. maskin. Fartøyet var leiet for forsøksfiske etter blåkveite.

Resultater:

Siste tur var været dårlig i 7 av de 11 døgn forsøket varte.

Det var da problemer å få maskinen til å egne tilfredsstillende. Enten gikk det for sakte eller for fort, det var umulig og avpasse farten på grunn av mye sjø. Det var dager da egningen var nede i 50 %, men under godt vær var egningen opp i 90 %. Under sjøgang må det settes på siden av sjøene for å få det beste resultat. Satte en i mot eller unna sjøene, ble det straks mye rykking i lina og anglene raste ut uten agn. På grunn av strøm blir det i mange tilfeller en del vaser på lina. Ved slike tilfeller må maskinen stoppes for å få greid vasene. Dette kan i mange tilfeller ta mye tid. Er det en enkel storvase, kan det

tas ut og greies mens det drages videre, men dette er umulig med småvaser. Storvaser kan likevel by på problemer dersom lina skal settes like etter dragingen, slik at en må vente mens vasen blir hengt opp i magasinet.

For øvrig er ikke fartøyet stort nok til å kunne utnytte maskinen skikkelig etter den måten fartøyet vanligvis drifter.

Det blir for lite bruk dradd i døgnet, for mye oppkutting av driften og mye kostbar tid går dermed tapt. Det ble nyttet magasiner til 33 stamper fordelt på 3 magasiner, det burde være det dobbelte.

Lina får stått for lite med så lite bruk og runddraging, og det går mye tid bort i unødig ildraging på grunn av korte stubber.

Under de to månedene maskinen ble forsøkt, var fisket dårlig, men skipperen mener personlig at maskinen ikke kan lastes for dette. For øvrig mener skipperen at det er nødvendig å få maskinen til å egne hurtigere. Selvfølgelig kan avstanden mellom krokene forlenges, men dette vil igjen gå ut over fisket.

Konklusjon:

Egnemaskinen virket tilfredsstillende i godt vær, og når agnet var passende tint. Den virket ikke tilfredsstillende i dårlig vær og når agnet var for lite eller for mye tint.

Maskinen egnet for seint og på grunn av dette var fartøyet ikke konkurransedyktig i forhold til andre fartøyer. Maskinen som egnet med ca. 5 n. mil, må kunne egne dobbelt så fort for å kunne mestre egningen noenlunde tilfredsstillende under dårlige værforhold.